

MUSTAFA DUYMAZ

UFKA VEDA *FAREWELL TO THE HORIZON*

7-27 MAYIS / MAY 2014

MUSTAFA DUYMAZ

Ufka Veda

Farewell to The Horizon

7-27 Mayıs *May* **2014**

GALERi / **MiZ**
TESVİKİYE

Çatışmalı İçeriklerden Manzaralar ve Kent Hakkı'na İlişkin Görsel/Düşünsel Notlar

“Kent yaşamı ve özellikle kent için (kentnin korunması ve yenilenmesi için, kent hakkı için) mücadele, birden fazla devrimci eyleme bir hedef ve çerçeve sunabilir.”¹ Lefebvreci bu düşünüşü, rönesans hümanizminden başlayıp Picassoya değin süren, sanat nedir? Ne için yapılır? Sorularına da gerekli bir yanıt olarak düşünülmelidir. Picasso'nun “...resim evlere süs olsun diye icat edilmedi. Resim, düşmana karşı savunma ve saldırı için bir savaş aracıdır”² yanıtını, kent hakkının korunma mücadelesinin bir parçası olduğunu unutmamalıyız.

Ortaçağ ve Rönesans gibi, 19. Yüzyıl kent resimleri de resimsel oldukları kadar ondan fazla içerimleri taşımaktadır. Tarihsel ve coğrafi oldukları kadar ekonomik, sosyolojik (politik, kentsel ve mimari) birer okuma irdeleme belgeleridir bu yapıtlar. Ayrıca perspektif, boyasal değerler gibi plastik imgelemin inşasına ilişkin bir dizi olmazsa olmazlar, sanatsal rejime ait birçok unsur da tuvalin, yüzey çalışmalarının araştırma hipotezidir. Sanatçılar bir araştırmacı, sorgulayıcı olarak bu kavşakları, yol ayrımlarını, geleneğin derin izlerinden koparak yaratmışlardır. Bugünlerde de Wall Street, Portekiz'deki gerilimlerin, Yunanistan, İspanya, Brezilya ve bizde Gezi Parkı ile yükselen halk hareketlerinin ana nedenlerinin bu politik estetiğin olduğu ise açıklama bile gerektirmez. 19. Yüzyılda bireyin içine düştüğü Munch'cu gerilimi şimdi de dünya, dünyanın kalbi kentler yaşamakta. Kentler, küresel düzeyde yeniden fethedilip, insani içeriklerinden, biriktirilmiş her türlü katmanlarından soyularak yeniden ve yeniden inşaat alanlarına maruz bırakılırken sanatçılar da Goya gibi, Picasso gibi, Lefebvre'nin sözünü ettiği kent hakkı'nı savunmaya geçmekte. Son küresel krizden çıkmayan kapitalizm bu kez de şehirleri yeniden sömürme, insanların geleneklerini yaşama biçimlerini yapısökümüne uğratmaktadır.

Bugünün savaş biçimleriyle hepimizi şaşkınlığa uğratan küresel sermaye insanlığa ve doğaya doğrudan işgaller ve askeri operasyonlarla saldırmıyor. Saldırıları sadece Doğu'ya ya da uzak Asya'ya yöneliyor da değildir. David Harvey'in “1929, 1973, 1987 ve 2000 krizlerini önceleyen gayrimenkul patlamaları birer mızrak gibi öne çıkıyor. New York şehrinde etrafa bakınca gördüğümüz binalar “mimari bir faaliyetten öte, yaygın bir finansal olguya dalalet eder”³, derken dikkat etmemizi istediği şey mimari ve kentsel olanın saldırıya uğramış halidir. Harvey buna “Mutenalaştırma” (ya da kentsel söylulaştırma) adını verir, mutenalaştırma yurttaşları yerinden-yurdundan, kültürel ortamından, çevresinden etme edimi olarak kentsel rantın, yeniden paylaşımın adıdır.

Türkiyeli sanatçıların bir bölümü bir süredir bunları, işgale uğramış kentleri, mahalleleri, sokakları resimlerinin ve her türlü sanatsal deneyimlerinin odağına taşımaktalar. Duymaz'da tuvalini kentnin belleğine hasredenlerin başından gelir. Biraz geriye dönersek (Ankara için) Eşref Üren'in karpostal havasındaki güzelim Ankara manzaraları ile Turan Erol'un gecekonduları, kömür deposu konulu kent araştırmaları sadece plastik değerleri değil, tarihsel ve toplumsal hafızamızın ontolojisine ilişkin kayıtlar olarak resim tarihimize geçerler.

Şu son on beş, yirmi yılda gelişme gibi sunulan kimi şeylere tanıklık etmekteyiz. Şehir obez bir biçimde şişerek büyümekte, sorunlu ve şizoid bir gelişim tüm şehirleri tektepleştirmektedir. Duymaz bu durumu; mutenalaştırma denilerek, yerel sakinlerini söküp atma pahasına radikal müdahalelerle değiştirilen gecekondular mahalleleri, kent merkezleri ve varoşlarını resimleri ve fotoğrafları ile güçlü bir anlatımla kayıt altına almaktadır. Sanatçımız Proustvari bir kayıt düşme izleği üzerinde sürekli şehri araştıran, izleyen, not tutan özne halinden kurtulamaz. Güzellik ideasından çok gündelik hayatın notlarını tutan bir özne, bir flanördür o. Benjamin'in⁴ Fotoğrafçı Eugène Atget için dedikleri bugün Mustafa Duymaz için de geçerlidir. Atget, insansız halleriyle çevresini, sokakları, evleri, gökyüzünü, çeşmeleri çekerek Paris'e ilişkin imgelemimizi biçimlerken, Mustafa Duymaz da Ankara'nın hızla değişen, günden güne izlemekten yorulduğumuz ve bir süre sonra vaz geçerek görsel körlükle malül olduğumuz şeylerine fotoğrafları ve resimsel kayıtlarıyla tanıklık eder. O, fotoğraflarla -peşpeşe çektiği estantaneleriyle-, an be an tuttuğu kayıtlarla belleğin nisanına karşı duran biridir. Fotoğraflarında bu mutenalaştırma meşruyetini, kentnin

geçmişini temsil eden karşıtlıklarıyla bir arada sunarak, geçip giden ile gelenin çatışmalarını belleğinin, imgeleminin süzgecinden geçirerek keskin saptamalarla sunar. Yapıtları, görsel notları, aşınaymış gibi olduğumuz keskin karşıtlıklar içerir. Hüzün ve öfke bu izleklerin bakiyesidir. Bu nedenle Lefebvre'nin Kent Hakkı vurgusu onun doğasının bir parçası olmuştur. O kent hakkını temsil eden bir duyarlılığın sanatçısıdır.

İçinde yaşamayacağı binaları inşa eden işçiler, baretlerini kullanma kültürü olmayan proletarya, geldiği kır'a ilişkin imgelemini –manzarayı- inadına tahrip etme zorunda olan insanlardır onun konusu. Çelik konstrüksiyonların, devasa teknolojik aygıtların, dev makinaların homurtularla saldırdığı dünyanın yıkımıdır Mustafa'nın konuları. İnşaatin iskelelerinin ardından görünen gecekondular, avuç içi kadar gökyüzüne hasretliğin görsel notlardır... Gri betonarme ve çelik yapılarla kentin eski görüntülerinin yapboz oyunları gibi bir araya getirildiği fotoğraflar ve resimsel bu deneyimler Baudrillard'ın Simulakrum'una birer kanıt gibidirler. Gerçek degillerdir, gerçeğin ötesi...

Sanatçı kendisiyle söyleştığımızde, "demir ve betondan vazgeçmiyorum, bir şekilde makinayı göstermek istiyorum", diyor. Bazı görüşmelerinde de fütürist izlekten söz etmektedir. Erken 20. Yüzyıl anlatısı olarak fütürist ide, biçimbilimsel bir anlatı ve ütopya olarak gelecek fikrini, insanlık ütopyasını simgelemektedir. Şimdi olsa olsa heterotopyadan söz edilebilir, diğer yandan, Kent Hakkını savunamazsak bize kalan distopyadır. Duymaz, distopik dünyaya karşı ütopyayı özler ve insani bir çevre bilinci ile kayıtlar tutar.

Eyfel Kulesi, Tatlin'in III. Enternasyonal Anıtı projesi cam, çelik ve beton ile birlikte kuruluşuna katkı yaptığı modern kent ve kamusal alanın pek çok bakımdan fütürist, konstrüktivist ideayı bir dünya tasavvuru haline getirdiğini söyleyebiliriz. Sanatçı yaşadığımız bu dünyanın kent alanlarını, geniş manzaralarını, mahallelerini, sokak aralarını, satıcılarını, pazar yerlerini, meydanlarını, büyük ve geniş gökyüzünü özler, diğer yandan çağın, özellikle inşaat sektörünün devasa mekanik ve dijital aksamı gereçlerini de büyüleyici bir biçimde fotoğraflarına, oradan da resimlerine geçirir. Post fütürist bir imgeleme, şehir ve manzaradan oluşan bir kompozisyonudur, inşa edilen. Dolayısıyla Duymaz'ın resminin, sanatının birkaç katmanı vardır. Bu katmanlar çatışmaları, uzlaşmsız durumları not etmektedir. Çoğunlukla doğayı, insani ortamı, yitip gitmekte olanları kayda geçirirken bir yandan da yıkıcı makinaları, kurucu makinaları, günümüzün reklam dünyasının devasa görsel imajlarını –reklam panolarını- resminin ana izleğine yerleştirir. Reklamların gerçeği geriletip panoptik bir tahakkümle yaşantımızın merkezine yerleşir. Reklam panoları ve eşliğindeki metinler toplumsal yaşamımızın belirleyici unsurlarından biridir. Onlar, Mustafa Duymaz'ın resimleri üzerinden bize simüle edilen öteki dünyayı işaret ederler. Bu durumun kendisi simulakrum ve hakikat çatışmasını doğurur.

Platon'dan beri peşinde olduğumuz hakikat bizi tarihsel, felsefi ve artistik temsilli içerik olarak uğraştırmaktayken şimdi de popüler deyimle (Donald Kuspit öyle der) bir Yeni Eski Usta olarak Mustafa Duymaz bize yaratılan Simulakrum durumu göstermektedir.

Bütün yukarıdaki nedenlerden dolayı modernist izleğin dışında olan Duymaz, modernitenin önemli kavramsal uğraşlarından olan şehir ütopyasına ve ideasına yüceltici, estetize edici bir gözle bakmaz. Bildik anlamdaki Fütüristik kaygısı geç kalmış bir nostalji olurdu öte yandan. Diyalektik bilindiği gibi karşıtların çatışmasıdır, sanatçımız içinde yaşadığı şehre bu diyalektik çatışmaların izleğinden yaklaşır. Bütünüyle inşaat alanına dönüşen kentte salgın olduğu gibi, işine gidip geldiği yolun sağlı sollu çokkatlı binalarla kuşatılması, özellikle panoptik merkezin gözcüsü gibi sanatçımızı bir yandan teknolojik ilerleme, diğer yandan gökyüzünün kuşatılmışlığı ve rantçı pazarlama, paylaşım savaşlarının kayıtlarını tarihe geçiren bir flanör yapar.

Visual/Intellectual Notes on Scenes from Conflicted Contents and Right to the City

“The struggle for city life and particularly for the city (for protecting and renewing the city, for right to the city) may present a target and frame for more than one revolutionist action.”¹ This Lefebvrist mentality should be considered as the answer required for the questions “What is art?” and “What is art for?” from the renaissance humanism to Picasso. We shall not forget that the answer of Picasso, “... Painting is not made to decorate apartments. It’s an offensive and defensive weapon against the enemy.”² is a part of the struggle for protecting the right to the city.

As in the Medieval and Renaissance, the city paintings from 19th century are pictorial, but contain implications more than this. They are historical and geographical pieces, but also economical and sociological (political, urban and architectural) reading and examination documents. In addition to this, some prerequisites related to building the plastic imagination such as perspective, painted values etc. as well as several components of the artistic regime are the inquisition hypothesis of the canvas, surface works. As researchers and interrogators, the artists have created these intersections and junctions by breaking apart from the deep traces of traditions. It is so clear that the main reason of the tension at the Wall Street and Portugal, the rising civil commotions in Greece, Spain, Brazil and Gezi Park in Turkey nowadays is this political aesthetic itself. The Munchist tension from 19th century is now experienced by the world and the cities as the heart of the world. While the cities are being re-conquered on global level, purified from their humanitarian contents and any kind of accumulated layers and exposed once again to the construction sites, artists such as Goya and Picasso defend the right to the city mentioned by Lefebvre. Failing to survive from the last global crisis, capitalism deconstructs the traditions and life styles of the human beings by re-exploiting the cities.

The global capital, surprising all of us with its war methods today, does not directly attack the humanity and nature through invasions and military operations. The attacks are not only towards the East or Far Asia. When he said, “The property booms that preceded the crashes of 1929, 1973, 1987 and 2000 stand out like a pikestaff. The buildings we see around us in New York City, they poignantly note, represent more than an architectural movement; they were largely the manifestation of a widespread financial phenomenon.”³, David Harvey points us the attacked version of the architectural and urban facts. Harvey calls this “Gentrification”; gentrification means the re-sharing of urban income by displacing the citizens from their homeland, cultural environment and circle.

Some of the Turkish artists focus on these, invaded cities, neighbourhoods and streets in their paintings and any other kind of artistic experiences for some time. Duymaz also leads the ones devoting his canvas to the memory of city. If we go back a little (for Ankara), Eşref Üren’s postcard-like great Ankara sceneries and Turan Erol’s city researches on shanty houses and coal yards go down in our painting history not only with their plastic values, but also as the records related to the ontology of our historical and social memory.

During the last fifteen to twenty years, we witness some things that are presented as a development. The city gets fat and grows like an obese and a problematic and schizoid development uniforms all cities. Duymaz takes this situation, where the shanty neighbourhoods, city centres and suburbs changed with radical interventions at the expense of extirpating the local residents by calling this gentrification, into record with a strong expression through its paintings and photographs. Our artist cannot avoid being the subject continuously researching his city and keeping notes in the path of taking records like Proust. He is a subject, flaneur taking notes from the daily life rather than the idea of beauty. The things Benjamin⁴ said for the photograph artist Eugène Atget, today, apply to Mustafa Duymaz. While Atget shapes our imagination related to Paris by photographing the environment, streets, houses, sky and fountains of Paris without any human, Mustafa Duymaz witnesses with his photographs and paintings to the things from Ankara which change quickly, which we have become tired of, withdrawn sometime later and disabled with a visual blindness. He is the one resisting against the insurrection of memory with the records he takes moment by moment with the photographs, snapshots taken one after another. In his photographs, he presents the legitimacy of gentrification with the contrasts representing the past of the city and presents the conflicts of the past and present with sharp determinations by filtering with memory

and imaginations. His works and visual notes contain sharp contrasts like we are familiar with them. Blues and anger are the remainders of these paths. Therefore, Lefebvre's Right to the City emphasis has become a part of his nature. He is the artist of a sentiment representing the right to the city.

Workers constructing buildings that they will not live in, proletariat not having a culture to use hard hat, people who are required to destruct his imagination on rural for the sake of scenery are the subject of his works. The subjects of Mustafa are the destruction of the earth attacked by steel constructions, giant technologic devices and giant machines with murmurs. The shanty houses seen beyond the structural frameworks, the longing for a very small sky are his visual notes... The photographs and these pictorial experiences, gathering gray reinforced concrete and steel structures with the old images of the city like a jigsaw puzzle, are just like a proof for Simulacrum of Baudrillard. They are not real; they are beyond the reality...

In our interview, the artist says, "I cannot give up from iron and concrete, I want to show the machine somehow." In some of his interviews, he mentions about a futurist path. Futurist idea, as the narration of early 20th century, symbolizes a future idea, the utopia of humanity as a morphological narration and utopia. It can only be mentioned about heterotopia now; on the other hand, if we do not defend Right to the City, then what we have left in our hands will be dystopia. Duymaz misses utopia against a dystopic world and takes his records with a humanitarian environmental consciousness.

We can tell that the Eiffel Tower, Tatlin's contribution to the modern city and public area with the glass, steel and concrete of project for the Monument to the Third International Monument have made futurist, constructivist idea a vision of world in several aspects. The artist misses the urban areas, broad sceneries, neighbourhoods, alleys, sellers, market places, squares and a big and wide sky, and on the other hand uses the giant mechanical and digital instruments of the age, particularly from the construction industry, enchantingly in his photographs and then in his paintings.

What is constructed is a composition consisted of city and scenery with a post-futurist imagination. Therefore, Duymaz's painting, art has several layers. These layers note down the conflicts, unsettled situations. While recording the things that mainly destruct the nature and humanitarian setting, he also places the destructing machines and giant visual images (billboards) of today's advertising world into the main path of his painting. The advertisements downgrade the reality and settle into the centre of our life with a panoptic dominance. Billboards and accompanying texts are one of the determinant components of our social life. They point us the other world simulated to us through the paintings of Mustafa Duymaz. This situation itself brings out simulacrum and reality conflict.

While the reality we seek since Plato troubles us with a historical, philosophical and artistic content, Mustafa Duymaz shows us the created Simulacrum situation as a New Old Master (as Donald Kuspit says) in popular saying.

Duymaz, who is out of the modernist path due to all of the abovementioned reasons, does not see city utopia and idea, one of the important conceptual pursuits of modernity, with an elevatory, aesthetic eye. On the other hand, his futuristic concern would be a late nostalgia. As is known, dialectic is the conflict of contrasts; our artist approaches the city he lives in from the path of these dialectic conflicts. As an epidemic in the city that completely turned into a construction site, the surrounding of the road he takes to the work with multi-storey buildings on both sides make our artist, particularly as the observer of panoptic centre, a flaneur taking the records of technologic progress as well as the siege of sky and profiteer marketing and sharing wars.

PARSEL *PARCEL*

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*

99 x 197 cm., 2014

ASANSÖR ELEVATOR

tuval üzəri yağlıboya oil on canvas
200 x 100 cm., 2012

ATAKULE

tuval üzeri akrilik ve yağlıboya *acrylic and oil on canvas*
200 x 100 cm., 2012

İŞÇİLER-I WORKERS-I

tuval üzeri yağlıboya oil on canvas
150 x 200 cm., 2012

GÖZ ERİMİ *SIGHT*

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*

130 x 130 cm., 2014

DEFİNE *TREASURE*

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*

130 x 130 cm., 2014

işçiyiz-I WE ARE WORKERS-I

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*

100 x 200 cm., 2014

İÇİSİN-İ YOU ARE WORKER-İ
tuval üzeri yağlıboya oil on canvas
197 x 99 cm., 2014

İŞÇİYİM-I I AM WORKER-I
tuval üzeri yağlıboya oil on canvas
200 x 100 cm., 2013

iŒÇİSİNİZ-I YOU ARE WORKERS-I

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*

100 x 200 cm., 2013

MOLA BREAK
tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*
130 x 130 cm., 2014

YASAK BÖLGE *FORBIDDEN ZONE*

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*

130 x 130 cm., 2014

VINÇLER CRANES
tuval üzeri akrilik ve yağlıboya acrylic and oil on canvas
170 x 220 cm., 2012

YEDİNCİ BALKON *SEVENTH BALCONY*

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*

80 x 100 cm., 2014

MAKİNELERİN DANSI *DANCE OF MACHINES*

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*

130 x 100 cm., 2014

İSKELEKENT *PIERCITY*

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*
170 x 750 cm., 2012

GÖKYÜZÜNDE RAKS *DANCE IN THE SKY*

tuval üzeri yağlıboya *oil on canvas*

97 x 95 cm., 2014

İŞÇİ-1 WORKER-1

tuval üzeri yağlıboya oil on canvas
99 x 200 cm., 2014

MUSTAFA DUYNAMAZ

1972'de Van'da doğdu. 1999'da Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Resim Bölümü'nden mezun oldu. Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Lisansüstü eğitimini tamamladı... YAYGARA Güncel Sanat İnisyatifi kurucularındandır. Ankara'da yaşıyor.

ETKİNLİKLER (SEÇKİ)

- 2014 “Yarımdan Daha İyiyim!” Hayaka Artı, İstanbul
2013 “CI Istanbul Contemporary 2013” Galeri/MİZ, İstanbul
2012 “Göz kararı” Yaygara Güncel Sanat İnisyatifi Etkinliği,
Çağdaş Sanatlar Merkezi, Ankara
2012 “İskeleket” Peker Sanat (Kişisel), Ankara
2011-12 “Panokent” GaleriMiz (Kişisel), İstanbul
2011 “Paralaks” Contemporary 2011, İstanbul
2011 “Bilinmeyen Bir Cisim Yaklaşıyor” Piha Kollektif, İstanbul
2011 “Doğa Cennetse, Kent Cehennemdir”
Yaygara Güncel Sanat İnisyatifi Etkinliği, Cermodern, Ankara
2010 “Fasafiso” Yaygara Güncel Sanat İnisyatifi Etkinliği, Cermodern, Ankara
2010 “BirArada” Ankara Genç Kuşaktan Bir Kesit, Helikon Sanat Galerisi, Ankara
2010 “Masal Kent” ODTÜ Sergi Salonu (Kişisel), Ankara
2009 “İyi Kötü Çirkin” Yaygara Güncel Sanat İnisyatifi Etkinliği, Ankara
2009 “Nev Nesil” 25. Yıl Sergisi, Galeri Nev, Ankara
2009 “Kimi Zaman” Yaygara Güncel Sanat İnisyatifi Etkinliği, GÜGEF Sergi Salonu, Ankara
2008 “Seyir Deneyimleri” Yaygara Güncel Sanat İnisyatifi Etkinliği, ÇSM, Ankara
2008 “Şüpheyi Askıya Almak” Yaygara Güncel Sanat İnisyatifi Etkinliği,
Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi (GÜGEF), Sergi Salonu, Ankara
2006 “Gazi Eğitimcileri Üç Kuşak Sergisi” Çağdaş Sanatlar Merkezi (ÇSM), Ankara
2004 Kavaklıdere Sanat Galerisi (Kişisel), Ankara
1999 “Genç Ressamlar” Sergisi, Türk-İngiliz Kültür Merkezi, Ankara
1999 “UPSD. Genç Sanat-II” Etkinlikleri Çağdaş Sanatlar Merkezi, Ankara

ÖDÜLLER (SEÇKİ)

- 2009 33. DYO Resim Yarışması “Ödül”
2008 Nuri İyem 2008 Resim Yarışması “Ödül”
1999 Gazi Üniversitesi Resim Yarışması “Ödül”

MUSTAFA DUYMAZ

He was born in Van, in 1972. He graduated from Gazi University Fine Arts Education Painting Department in 1999. He participated in various solo and group shows. He works in Ankara Fine Arts High School. He is one of the founding members of YAYGARA Contemporary Art Initiative. His works are in many private collections and museums. He lives in Ankara.

PAST EXHIBITIONS (SELECTION)

- 2014 "I'm Fine Than Tomorrow!" Hayaka Artı, İstanbul
2013 "CI Istanbul Contemporary 2013" Galeri/MİZ, İstanbul
2012 "Eye Sketch" Yaygara Contemporary Art Initiative's Exhibition, Cermodern, Contemporary Arts Centre, Ankara
2012 "Pier City" Peker Art (Solo Exhibition), Ankara
2011-12 "Billboard City" Galeri/MİZ, İstanbul
2011 "Parallax" Contemporary 2011, İstanbul
2011 "An Unknown Object is Approaching" Piha Collective, İstanbul
2011 "If the Nature is Heaven, The City is Hell" Yaygara Contemporary Art Initiative's Exhibition, Cermodern, Ankara
2010 "Fairytalecity" METU Exhibition Hall (Solo Exhibition), Ankara
2010 "Trivia" Yaygara Contemporary Art Initiative's Exhibition, Cermodern, Ankara
2010 "Altogether" A Selection from the Young Generation Ankara, Helikon Art Gallery, Ankara
2009 "Good Bad Ugly" Yaygara Contemporary Art Initiative's Exhibition, Cermodern, Ankara
2009 "Young Generation" 25th Year Exhibition, Gallery Nev, Ankara
2009 "Sometimes" Yaygara Contemporary Art Initiative's Exhibition, Cermodern, GÜGEF Exhibition Hall, Ankara
2008 "Cruise Experiences" Yaygara Contemporary Art Initiative's Exhibition, Cermodern, Contemporary Arts Centre, Ankara
2008 "Suspension of Disbelief" Yaygara Contemporary Art Initiative's Exhibition, Cermodern, Gazi University Fine Arts Education (GÜGEF), Exhibition Hall, Ankara
2006 "Graduates of Gazi, Three Generations Exhibition" Centre of Contemporary Arts (ÇSM), Ankara
2004 Kavaklıdere Art Gallery (Solo Exhibition), Ankara
1999 "Young Painters" Exhibition, The Turco-British Association, Ankara
1999 "UPSD. Young Art-II" Exhibition, Contemporary Arts Centre, Ankara

AWARDS (SELECTION)

- 2009 33. DYO Painting Competition "Award"
2008 Nuri İyem 2008 Painting Competition "Award"
1999 Gazi University Painting Competition "Award"

MUSTAFA DUYMAZ

“Ufka Veda”

“Farewell to The Horizon”

Galeri Direktörü *Gallery Director*

Ayşegül Arayıcı

Sanat Direktörü *Art Director*

Begüm Gazioğlu

Galeri Koordinatörü *Gallery Coordinator*

Merve Atlı

Fotoğraf *Photograph*

Erdal Duman

Tasarım *Design*

Gürkan Kızılsakal

FGStadyo.com

Çeviri *Translation*

Akıl Küpü Tercime

Web

Pronsa IT

Baskı *Print*

Yunus Matbaacılık Ltd. Şti.

Seyrantepe Çelik Caddesi

Akbeniz İş Mrk. No: 69/1 4.Levent - İstanbul

Tel: +90 212 270 77 37 pbx

Baskı Tarihi *Printing Date*

Mayıs 2014

Bu katalog 7-27 Mayıs 2014 tarihleri arasında, Galeri/Miz Teşvikiye’de düzenlenen Mustafa DUYMAZ’ın “Ufka Veda” adlı sergi için 500 adet basılmıştır.

*500 copies of this catalogue were printed for the exhibition Mustafa DUYMAZ
“Farewell to The Horizon” in Galeri/Miz Teşvikiye between 7-27 May 2014.*

GALERİ/MİZ
TESWIKIYE

T +90.212.241 76 66

F +90.212.241 73 89

info@galerimiz.com

www.galerimiz.com

GALERİ/MİZ
TESVİKYE